

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/8/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814200311
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8814200311.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zast. Bobák, Bollová a spol., s.r.o., IČO: 35855673, so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava proti žalovanému: S. Z., R.. X.X.XXXX, D. D. XXXX/XX, XXX XX C. R. T. za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Svidník, ul. Sov. hrdinov 163/66, o zaplatenie 423,75 eur s prísl. takto

rozhodol:

Súd z a v ä z u j e žalovaného uhradiť žalobcovi sumu 203,99 eur s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania z uvedenej sumy od 03. 07. 2012 až do dňa zaplatenia a to všetko mu povoľuje uhradiť v 15-eurových mesačných splátkach splatných vždy každého 30-teho dňa toho ktorého mesiaca k rukám žalobcu začínajúc dňom 01. 06. 2014 pod následkami straty výhody splátok.

Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku zamieta.

Vo vzťahu žalobca a žalovaný žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania vo výške 63,12 eur k rukám jeho právneho zástupcu, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 423,75 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 3.7.2012 do zaplatenia a trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel zmluvy č. A5686061, č. A6154040, č. A5543181, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetných Zmlúv žalobca vypožičal žalovanému 3 ks SIM kariet, ktoré mu umožňujú využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom, SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla.

Ďalej uviedol, že v snahe predísť procesnej neistote, pri posudzovaní nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti zmluvnej pokuty vo výške 176,- eur, keďže ustanovenie Dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka, je tak žalobca ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. V súlade so zákonom sa žalobca žalobou v súlade s vyššie uvedeným domáha nároku vo výške škody voči žalovanému, ktorá vznikla žalobcovi za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Huawei FC312E a to vo výške 71,- eur, Orange

Atlanta white a to vo výške 51,- eur a Nokia C1-01 vo výške 54,- eur (ďalej len „škoda“). Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou (ďalej len „výsledná suma“), t.z. predstavuje škodu žalobcu, ktorú žalovaný žalobcovi spôsobil tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazal používať služby, a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Uvedená zmluvná pokuta mala ako občianskoprávny inštitút v zmysle Dodatku plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia Zmluvy, ktorá by žalobcovi prípadne mohla vzniknúť tým, že žalobca si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu splnil, avšak žalovaný si svoju základnú povinnosť (t.j. zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky) nesplnil. Zmluvná pokuta nebola dojednaná zo strany žalobcu s úmyslom prívodiť žalovanému neprimerané podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad keď dôjde k porušeniu povinnosti žalovaného a ani sebe zabezpečiť neprimeraný majetkový prospech. Zmluvná pokuta mala byť preventívnym a uhradzovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku žalovaného. Po právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku žalobca ustanovenia Zmluvy (konkrétne Dodatku), ktoré mu súdne rozhodnutie vytykalo dal do súladu so zákonom a týmto súdnym rozhodnutím. Žalovaný si bol v zmysle Dodatku vedomý, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je mu predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaný zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo že žalobcovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia). Okrem škody za akciový telefón/telekomunikačné zariadenie, žalobcovi vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM-kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si žalobca neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd odlišných od škody za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie boli v minulosti dohadované paušalizované zmluvné pokuty. Žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 247,75 eur vyfakturovaných v období 2012/02 - 2012/04. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 18.06.2012 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaný na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so Všeobecnými podmienkami článok 11, bod 11.14 a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 03.07.2012. Z vyššie uvedeného dôvodu žiadal súd, aby žalobcovi priznal okrem sumy za neuhradené služby vo výške 247,75 eur aj nárok na zaplatenie sumy 176,00 eur, ktorú si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške škody, ktorá mu podľa jeho názoru preukázateľne vznikla.

Žalovaný k žalobe žalobcu uviedol, že so žalobou súhlasí s tým, že je ochotný uhradiť uplatnenú pohľadávku v 10-eurových mesačných splátkach.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami - zmluvou č. A5543181 zo dňa 7.3.2011 a Dodatkom k Zmluve o pripojení zo dňa 7.3.2011 a prílohou č. 1 k dodatku, zmluvou č. A6154040 zo dňa 10.2.2012 a Dodatkom k Zmluve o pripojení zo dňa 10.2.2012 a prílohou č. 1 k dodatku, zmluvou č. A5686061 zo dňa 26.5.2011 a Dodatkom k Zmluve o pripojení zo dňa 26.5.2011 a prílohou č. 1 k dodatku, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s., účinnými od 1.1.2012, pokusom o pokonávku zo dňa 18.6.2012 s kópiou doručky, faktúrou č. 2143661171, faktúrou č. 2143654576, faktúrou č. 2143637116, faktúrou č. 2147076716, faktúrou č. 2147070353, faktúrou č. 2147052339, faktúrou č. 2150516765, faktúrou č. 2150511284, faktúrou č. 2150493336, dokladmi o predajnej cene telefónu a o predĺžení zmluvnej viazanosti. Ďalej súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka zo dňa 13.2.2014 a písomným vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 17.3.2014, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 16.4.2014, písomným vyjadrením žalovaného zo dňa 19.3.2014 a výpoveďou žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav:

Zo zmluvy o pripojení č. A5543181 zo dňa 7.3.2011 uzavretej medzi účastníkmi tohto konania vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi SIM kartu. Predmetom zmluvy bol účastnícky program Volania do všetkých sietí 50 a služby CLIP, Blokovanie hovorov na ATX do 1,- eur, Blokovanie hovorov na ATX nad 1,- eur, Roaming - bez blokovania prichádzajúcich hovorov v roamingu.

Z Dodatku k Zmluve o pripojení č. A5543181 zo dňa 7.3.2011 vyplýva, že v súvislosti s kúpou koncového telekomunikačného zariadenia (ďalej len „MT“) typu Nokia C1-01, sa účastníci dohodli na kúpnej cene za prístroj vo výške 1,- eur. Žalovaný sa zaviazal splniť povinnosti mu vyplývajúce z Článku 2. tohto dodatku, teda riadne a včas zaplatiť kúpnu cenu za zakúpený akciový mobilný telefón vo výške uvedenej v Článku 1 bode 1.2, ako aj Poplatok vo výške 11,- eur uvedený v Článku 1 bod 1.5 a pravidelne mesačne platiť poplatok v sume 7,86 eur. V Článku 2 bod. 2.5 sa žalovaný zaviazal za porušenie zmluvných povinností podľa bodu 2.3 a 2.4 tohto článku zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 54,- eur. V zmysle bodu 2.3 tohto článku sa žalovaný zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu 24 mesiacov odo dňa uzatvorenia tohto dodatku.

Zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. A6154040 zo dňa 10.2.2012 uzavretej medzi účastníkmi tohto konania vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi SIM kartu. Predmetom zmluvy bol účastnícky program Paušál 3 Eurá a služby Blokovanie hovorov na ATX do 1,- eur, Blokovanie hovorov na ATX nad 1,- eur, Roaming - bez blokovania prichádzajúcich hovorov v roamingu..

Z Dodatku k Zmluve o pripojení č. A6154040 zo dňa 10.2.2012 vyplýva, že v súvislosti s kúpou koncového telekomunikačného zariadenia (ďalej len „MT“) typu Orange Atlanta white, sa účastníci dohodli na kúpnej cene za prístroj vo výške 9,- eur. Žalovaný sa zaviazal splniť povinnosti mu vyplývajúce z Článku 2. tohto dodatku, teda riadne a včas zaplatiť kúpnu cenu za zakúpený akciový mobilný telefón vo výške uvedenej v Článku 1 bode 1.2, ako aj Poplatok vo výške 8,- eur uvedený v Článku 1 bod 1.5 a pravidelne mesačne platiť poplatok v sume 3,- eur. V Článku 2 bod. 2.5 sa žalovaný zaviazal za porušenie zmluvných povinností podľa bodu 2.3 a 2.4 tohto článku zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 51,- eur. V zmysle bodu 2.3 tohto článku sa žalovaný zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu 24 mesiacov odo dňa uzatvorenia tohto dodatku.

Zo zmluvy o pripojení č. A5686061 zo dňa 26.5.2011 uzavretej medzi účastníkmi tohto konania vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi SIM kartu. Predmetom zmluvy bol účastnícky program Mesto a Medzimesto 30 + CLIP, Nekonečné volania medzi sebou.

Z Dodatku k Zmluve o pripojení č. A5686061 zo dňa 26.5.2011 vyplýva, že v súvislosti s kúpou koncového telekomunikačného zariadenia (ďalej len „MT“) typu Huawei FC312E, sa účastníci dohodli na kúpnej cene za prístroj vo výške 9,- eur. Žalovaný sa zaviazal splniť povinnosti mu vyplývajúce z Článku 2. tohto dodatku, teda riadne a včas zaplatiť kúpnu cenu za zakúpený akciový mobilný telefón vo výške uvedenej v Článku 1 bode 1.2, ako aj pravidelne mesačne platiť poplatok v sume 3,36 eur. V Článku 2 bod. 2.5 sa žalovaný zaviazal za porušenie zmluvných povinností podľa bodu 2.3 a 2.4 tohto článku zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 71,- eur. V zmysle bodu 2.3 tohto článku sa žalovaný zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu 24 mesiacov odo dňa uzatvorenia tohto dodatku.

Z pokusu o pokonávku žalobcu adresovaného žalovanému zo dňa 18.6.2012 vyplýva, že žalobca upozornil žalovaného, že voči nemu eviduje splatnú pohľadávku, ktorá vznikla neuhradením riadne vyúčtovanej ceny za poskytnuté služby. Pohľadávka vznikla neuhradením faktúr za zúčtovacie obdobie 02/2012 až 04/2012 v sume 247,75 eur a zároveň, že je povinný z dôvodu porušenia zmluvných povinností vyplývajúcich z predmetných dodatkov k zmluvám o pripojení a samotných zmlúv o pripojení zaplatiť zmluvnú pokutu v celkovej výške 443,57 eur. Pohľadávku žiadal uhradiť najneskôr do 2.7.2012.

Za neuhradené služby žalobca vyfakturoval žalovanému faktúry, a to faktúru č. 2143661171 zo dňa 22.2.2012 na sumu 38,23 eur s dátumom splatnosti do 7.3.2012, č. 2143637116 zo dňa 22.2.2012 na sumu 72,52 eur s dátumom splatnosti do 7.3.2012, faktúru č. 2147076716 zo dňa 23.3.2012 na sumu 40,26 eur s dátumom splatnosti do 6.4.2012, faktúru č. 2147070353 zo dňa 23.3.2012 na sumu 3,- eur s dátumom splatnosti do 6.4.2012, faktúru č. 2147052339 zo dňa 23.3.2012 na sumu 20,05 eur s dátumom splatnosti do 6.4.2012, faktúru č. 2150516765 zo dňa 23.4.2012 na sumu 50,84,- eur s dátumom splatnosti do 7.5.2012, faktúru č. 2150511284 zo dňa 23.4.2012 na sumu 3,98 eur s dátumom splatnosti do 7.5.2012, faktúru č. 2150493336 zo dňa 23.4.2012 na sumu 6,91 eur s dátumom splatnosti do 7.5.2012.

Žalovaný v písomnom vyjadrení uviedol, že neuznáva uplatnený nárok v celom rozsahu z dôvodu zlej finančnej situácie. Je ochotný splatiť dlh za cenu poskytnutých služieb vo výške 247,75 eur formou splátkového kalendára. Nesúhlasí so zaplatením sumy 176,00 eur, ktorú si žalobca uplatňuje ako náhradu škody, ktorá mu vznikla. Zároveň nesúhlasí so zaplatením úrokov z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy. Žiadal súd o úplné odpustenie od súdnych poplatkov z dôvodu finančnej tiesne. Je poberateľom dávky v hmotnej núdzi. Celkový príjem činí 124,70 eur mesačne. Náklady na bývanie predstavuje nájomné v sume 72,71 eur, 30 eur splátka dlhu, Na život mu ostáva 22 eur. Nebohá manželka bola kardiologickou pacientkou, bola silná diabetička následkom čoho jej museli amputovať nohu a bola pripútaná na invalidný vozík. Ich náklady na život sa zvýšili, nakoľko bolo potrebné investovať na lieky a liečbu pre manželku. Z dôvodu nízkeho príjmu boli nútení zobrať si pôžičku od nebankového subjektu. Náš nízky príjem im nedovoľoval splácať pôžičku a zároveň splácať telefóny. Manželka zomrela 26.10.2012. V tom čase sa dostal do úplnej platobnej neschopnosti, nakoľko prišiel o príjem manželky. Aj napriek snahe nájsť si zamestnanie, nepodarilo sa mu zamestnať. K písomnému vyjadreniu priložil aj kópiu rozhodnutia Úradu práce, soc. vecí a rodiny Vranov nad Topľou zo dňa 30.1.2014, podľa ktorého mu bola znížená dávka v hmotnej núdzi na sumu 5,70 eur mesačne z dôvodu zvýšenia vdoveckého dôchodku na sumu 119,- eur.

Vedľajší účastník na strane žalovaného vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Do konania vstúpil ako vedľajší účastník na strane žalovaného, len čo sa týka uplatňovanej zmluvnej pokuty, ktorú žalobca modifikuje na náhradu škody vo výške 176 eur. V súdnej veci žiada dodávateľ náhradu škody za to, že v prvom rade on sám porušil zákon a to ustanovenie § 4 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z. z. veta tretia, podľa ktorej predávajúci nesmie viazať predaj výrobkov alebo poskytovať služby (ďalej len „viazanie predaja“) na predaj iného výrobku alebo na poskytnutie služby. Žalobca vytvára len zdanie predávania mobilných telefónov samostatne, len aby obišiel zákaz viazaného predaja a poskytovania služieb, čo predstavuje svojou podstatou nekalú obchodnú prax. Aj keby boli ich úvahy o viazanosti nesprávne a záväzky vyplývajúce z právnych úkonov účastníkov zmluvy by boli platné, nemohla by škoda predstavovať rozdiel medzi akciovou a trhovou cenou mobilu. Išlo by vlastne opäť len o paušalizovanú náhradu škody, teda len o modifikovanú zmluvnú pokutu, ktorú už judikatúra zakázala. Neprijateľnú a teda absolútne neplatnú zmluvnú podmienku nie je možné modifikovať, k čomu sa už vyjadřila početná judikatúra vrátane Súdneho dvora EÚ. Opäť by preto mohla byť od spotrebiteľa požadovaná rovnaká suma, či by z 24 mesiacov viazanosti nesplnil nič, alebo by splnil napríklad 23 mesiacov. Aj keď sa teda žalobca snaží presadiť, že sumu 176,- eur už požaduje ako náhradu škody, v skutočnosti ju naďalej požaduje ako zmluvnú pokutu, len ju modifikuje na výšku rozdielu medzi trhovou a akciovou cenou telefónu. Samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy, podľa ktorej si účastníci platne dohodli akciovou cenou ako kúpnu cenu, nemôže spôsobiť žalobcovi žiadnu škodu, lebo takýto predaj a takto dohodnutá kúpna cena sa neprieči žiadnej norme a takýmto postupom nie je porušená žiadna povinnosť, ako prvý predpoklad náhrady škody. Z uvedených dôvodov navrhol zamietnuť žalobu v časti, v ktorej žalobca uplatňuje zaplatenie modifikovanej zmluvnej pokuty vo výške 176 eur.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej len „Všeobecné podmienky“).

Zo Všeobecných podmienok účinných od 1.1.2012, a to z článku 17 bodu 17.4 vyplýva, že Zmluva a Všeobecné podmienky, ako aj právne vzťahy medzi Účastníkom a spoločnosťou Orange, ktoré nie sú v Zmluve a Všeobecných podmienkach výslovne upravené, sa riadia ustanoveniami Zákona a ak tieto nie sú upravené v Zákone, tak sa riadia ustanoveniami ostatných platných právnych predpisov.

Podľa bodu 4.4 písm. a) článku 4 Všeobecných podmienok účinných od 1.1.2012 spoločnosť Orange Slovensko je oprávnená odstúpiť od zmluvy, účastník nezaplatil splatnú cenu za poskytnutú Službu ani do 45 dní po dni jej splatnosti.

V zmysle bodu 4.10 článku 4 Všeobecných podmienok účinných od 1.1.2012 ukončením platnosti Zmluvy nezaniká povinnosť Účastníka uhradiť cenu poskytnutých Služieb, ako aj uhradiť všetky iné peňažné záväzky voči spoločnosti Orange a súčasne vysporiadať všetky svoje ostatné záväzky voči spoločnosti Orange. Spoločnosť Orange pri zániku Zmluvy zašle Účastníkovi konečné vyúčtovanie, ktoré je Účastník povinný uhradiť.

Podľa bodu 6.2 písm. a), b) článku 6 Všeobecných podmienok účinných od 1.1.2012 okrem povinností upravených v týchto všeobecných podmienkach je účastník povinný používať Službu iba v súlade so Zmluvou alebo jej dodatkom, Zákomom a týmito Všeobecnými podmienkami a pritom dodržiavať zásady dobrých mravov a verejného poriadku; platiť cenu za poskytnuté Služby podľa Zmluvy a podľa Cenníka, ako aj cenu za Iné služby až na základe predloženia faktúry v súlade s ustanovením článku 11 bod 11.8 týchto Všeobecných podmienok;

V zmysle bodu 11.14 článku 11 Všeobecných podmienok účinných od 1.1.2012 spoločnosť Orange má nárok na úrok z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej ceny Účastníkovi

poskytnutej alebo Účastníkom požadovanej Služby za každý deň omeškania až do jej zaplataenia, ak je Účastníkom právnická osoba alebo fyzická osoba oprávnená na podnikanie, inak v zákonom stanovenej výške. Nárok na úrok z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania až do jej zaplataenia, ak je Účastníkom právnická osoba alebo fyzická osoba oprávnená na podnikanie, inak v zákonom stanovenej výške má spoločnosť Orange voči Účastníkovi aj z akéhokoľvek iného peňažného záväzku Účastníka voči nej. V prípade, ak platná právna úprava stanoví vyššie úroky z omeškania, ako sú dohodnuté v tomto bode, má spoločnosť Orange nárok na úroky z omeškania v takejto zákonnej výške.

Podľa bodu 18.7 článku 18 Všeobecných podmienok účinných od 1.1.2012 tieto v plnom rozsahu nahrádzajú doteraz platné a účinné Všeobecné podmienky.

V zmysle čl. 3 bod 3.6 Dodatku k Zmluve o pripojení č. A5543181 zo dňa 7.3.2011, tento je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V bode 3.7 účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že MT je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 Dodatku, ktorého výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Ako vyplýva z čl. 3 bod 3.6 Dodatku k zmluve o pripojení č. A6154040 zo dňa 10.2.2012, tento je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V bode 3.7 účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že MT je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 Dodatku, ktorého výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku

(konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Podľa § 517 ods.1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom §3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadza Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka. Ku dňu 3.7.2012 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 1 % p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú výšku 9 % ročne.

Ako vyplýva z § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Ako vyplýva z § 43 ods. 1 zákona NR SR č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods.1 písm. a) z. č. 610/2003 Z.z. podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

V zmysle § 43 ods. 5 písm. b) zákona NR SR č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

V zmysle § 44 ods. 1 zákona NR SR č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách účinného v čase uzavretia zmlúv o pripojení zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 44 ods. 8 písm. b) NR SR č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách podnik môže odstúpiť od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Z § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

V zmysle § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Predmetný právny vzťah zo zmlúv medzi účastníkmi súd posudzoval ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvy, ktoré uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmlúv s dodatkami, ako aj Všeobecných podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca uzavrel so žalovaným zmluvy o pripojení č. A5543181 zo dňa 7.3.2011, č. A6154040 zo dňa 10.2.2012, č. A5686061 zo dňa 26.5.2011 a dodatky k zmluvám, na základe čoho boli žalovanému poskytované dohodnuté služby, no tento sumy za služby tak ako mu boli vyčíslené v jednotlivých faktúrach neuhradil. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že nárok žalobcu na zaplatenie ceny za poskytnuté služby v sume 203,99 eur je opodstatnený.

Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po dni, ktorú mu žalobca v pokuse o pokonávku na plnenie poskytol, dostal do omeškania, preto ho súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania v súlade s príslušným ustanovením §517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom v čase, kedy došlo k omeškaniu, a to vo výške 9% ročne.

Podľa § 160 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Vzhľadom na zlú finančnú situáciu žalovaného, ktorý je vdovec, pričom jeho príjem pozostáva z dávky v hmotnej núdzi v sume 5,70 eur a vdoveckého dôchodku v sume 119,- eur mesačne, súd mu povolil uspokojiť nárok žalobcu v splátkach poukazujúc na ust. § 160 ods. 1 O.s.p.

V zmysle Dodatkov k zmluvám o pripojení a Všeobecných podmienok žalobcu bola medzi účastníkmi konania pre prípad porušenia zmluvných dojednaní dohodnutá zmluvná pokuta (zmluvná podmienka) a súd mal za to, že takto dohodnutá zmluvná pokuta je v rozpore s ust. § 3 ods. 1 a § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd poukazuje, že takéto stanovisko v obdobných prípadoch zaujal aj Krajský súd v Prešove a to vo veci vedenej pod sp. zn. 6Co/91/2011, kde v závere rozhodnutia vyslovil, že takto dojednaná zmluvná pokuta ako zmluvná podmienka je neprijateľná.

Žalobca si uplatnil od žalovaného aj sumu 176,- eur titulom náhrady škody, čo odôvodnil tým, že žalovaný v dodatkoch v čl. 3 bod 3.7 vyhlásil, že si je vedomý že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 dodatkov, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaný zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v dodatkoch, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo že žalobcovi vznikla škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia.

Žalobca už teda nepožaduje zaplatenie zníženej zmluvnej pokuty vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenníkovou cenou odpredaného mobilného telefónu a akciovou cenou, ale náhradu škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu a jeho akciovou cenou.

V prejednávanej veci je tento rozdiel 176,- eur a tento rozdiel považuje žalobca za škodu vzniknutú porušením povinnosti žalovaného.

Z uvedeného vymedzenia nároku žalobcu na náhradu škody v predmetných dodatkoch, teda v čl. 3 bod 3.7 dodatkov k zmluvám o pripojení vyplýva, že žalobca sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti žalovaného zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dohodnutú dobu. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka je:

1. porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu),
2. vznik škody ako majetkovej ujmy,
3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou,
4. zavinenie toho, kto škodu svojím protiprávnym úkonom spôsobil.

Ustanovenie § 420 OZ o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať jednak na prípad porušenia mimozáväzkovej povinnosti (v tomto prípade ide o zodpovednosť ex delicto - škoda spôsobená mimo existencie záväzkového vzťahu medzi škodcom a poškodeným) a jednak na prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením zmluvnej (záväzkovej) povinnosti (ide o zodpovednosť charakteru ex contractu).

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých štyroch vyššie uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

Súd je toho názoru, že v danom prípade nie je splnený druhý predpoklad zodpovednosti za škodu a to samotný vznik škody. Vznik škody je nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu, pričom dôkazné bremeno o vzniku škody a jej rozsahu (výške) zaťažuje poškodeného.

Podľa § 442 ods.1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Občiansky zákonník nedeľnuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971).

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971).

Podľa žalobcu mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Aj keby bol splnený zo strany žalovaného predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v bode 3.7 Dodatkov) by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky žalobcu tento predáva mobilný telefón za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný teraz žalobcom podanou žalobou bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu, tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu žalovaného, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobcom a žalovaným. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany žalobcu reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovaným vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu tak nedošlo, pretože tento za mobilný telefón obdržal dojednanú kúpnu cenu.

S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie ďalšieho predpokladu pre vznik škody, a to príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom a škodou, pretože aj v prípade zavineného nezotrvania žalovaného v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku žalobcu, by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva so žalovaným s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

S ohľadom na vyššie uvedené súd žalobu žalobcu v časti nároku na zaplatenie náhrady škody vo výške 176,- eur spolu s jej príslušenstvom zamietol.

Ďalším nárokom tvoriacim žalovanú sumu je suma 11,94 eur (3x3,98) eur predstavujúca poplatok za odpojenie z dôvodu neplatenia, ktorú sumu si žalobca uplatnil vo faktúre č. 2150516765, faktúre č. 2150511284 a faktúre č. 2150493336 v sume bez DPH 3,3194, ktorá suma s DPH predstavuje sumu 3,98 eur.

V zmysle bodu 1.15 Čl. 1 Všeobecných podmienok „pripojenie SIM karty“ je aktivácia SIM karty je technický a administratívny postup spoločnosti Orange Slovensko a účastníka, ktorým sa umožní prístup k službám účastníkovi, ktorý splnil dohodnuté podmienky pre poskytovanie služieb. „Deaktivácia SIM karty“ v zmysle bodu 1.16 je technický a administratívny postup spoločnosti Orange Slovensko, ktorým sa znemožní prístup k službám spoločnosti. Možno teda konštatovať, že odpojenie znamená opak aktivácie, teda účastníkovi už nie je umožnený prístup k službám, teda účastník ako spotrebiteľ nemá v ďalšom možnosť využívať služby pôvodne mu poskytované žalobcom, teda žalovaný ako spotrebiteľ bol povinný platiť sankciu za to, že poskytovateľ služieb mu už nebude dodávať služby, dokonca akoby sa jednalo o sankciu za to, že pre poskytovateľa už v rámci jeho obchodnej stratégie nie je zaujímavý a preto je potrebné ho ešte v čo najväčšej miere sankcionovať. Poplatok za aktiváciu bol na celú dobu trvania vzťahu medzi žalobcom a účastníkom a platil sa len raz, pričom zmluvy boli v zmysle čl. 4 bod 4.1 Všeobecných podmienok uzavreté na dobu neurčitú. V zmysle bodu 1.8 Všeobecných obchodných

podmienok služba je elektronická komunikačná služba, ktorá spočíva úplne alebo prevažne v prenose signálov v Sieti, umožňujúca prenos hlasovej komunikácie, dátovej komunikácie, alebo iných foriem komunikácie; Služby pozostávajú z verejnej mobilnej telefónnej služby alebo zo služby prenosu dát, z iných služieb a s nimi súvisiacich služieb alebo z iných produktov (všeobecné podmienky účinné od 1.1.2012, v čase vystavenia predmetných faktúr). Zaplatením poplatku za odpojenie žalovanému ako spotrebiteľovi nebola poskytovaná žiadna služba, práve naopak deaktiváciou mu bol znemožnený prístup k službám, preto je súd toho názoru, že takéto dojednanie ohľadne poplatku za odpojenie spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa ako ich predpokladá ust. § 53 ods. 1 OZ, čím sa zároveň prieči dobrým mravom v zmysle § 39 OZ a nárok žalobcu v časti uplatneného nároku na poplatok za odpojenie v celom rozsahu zamietol.

Sumu 31,82 eur z faktúry č. 2143637116, za znovupripojenie súd nepriznal, pretože ide o odmenu, ktorá nemá žiadne protiplnenie, odpojením ani znovupripojením sa neposkytujú žiadne služby a súd je tohto názoru, že by to bolo v rozpore s dobrými mravmi priznať odmenu za to, že žiadne služby žalovanému neboli poskytnuté, teda len za to, že žalobca žalovaného len odpojil resp. pripojil od telekomunikačnej siete. Žalobca taktiež nepreukázal, že by mu za odpojenie a znovupripojenie vznikli nejaké reálne náklady v tejto výške.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takéto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/2011-19).

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

V danom prípade pri rozhodovaní o trovách konania vo vzťahu žalobca a žalovaný vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z uplatnenej sumy 423,75 eur s príslušenstvom žalobcovi bolo priznaných 203,99 eur spolu s príslušenstvom. Žalobcov úspech tak predstavoval 48,14% a neúspech 51,86 %. Úspech oboch účastníkov je približne rovnaký, preto súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Pokiaľ ide o rozhodovanie o trovách vo vzťahu žalobca a vedľajší účastník na strane žalovaného, súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Žalobcom žalovaná pohľadávka pozostávala z neuhradených služieb a poplatkov vo výške 247,75 eur a nároku na náhradu škody vo výške 176,- eur. K uvedenému preto súd pristúpil tak, že uplatnené nároky sú samostatne žalovateľnými nárokmi (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo 11/2011 zo dňa 11.10.2012). Tvrdenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania len v časti nároku týkajúceho sa zaplatenia sumy 176,- eur je preto opodstatnené a vzhľadom na tú skutočnosť mu súd priznal náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 1, podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý úspech nemal.

V rámci náhrady trov právneho zastúpenia súd priznal vedľajšiemu účastníkovi nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 63,12 eur podľa vyhlášky, ktoré sú vyčíslené takto :

Tarifná odmena v sume 36,52 eur podľa § 10 ods.1, § 13a ods. 1 písm. a), c) vyhlášky a to za nasledovné úkony (základ pre určenie odmeny 176,-eur):

- prevzatie a príprava zastupovania 18,26 eur

- písomné podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 17.3.2014 18,26 eur

Náhrada hotových výdavkov v sume 16,08 eur podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (režijný paušál), rok 2014
2 x 8,04 eur bez DPH.

Podľa §18 ods. 3 vyhlášky ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného právneho predpisu.

DPH 20% z priznanej odmeny a náhrad v sume 52,60 eur 10,52 eur

Spolu priznané trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka sú vo výške 63,12 eur. Takto súd priznal vedľajšiemu účastníkovi ako účastníkovi, ktorý sa konania zúčastnil na strane žalovaného, náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia zástupcu tak, ako tieto boli vyčíslené právnym zástupcom, na zaplatenie ktorých zaviazal žalobcu ako neúspešného účastníka konania v časti nároku, do ktorého vedľajší účastník vstúpil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.